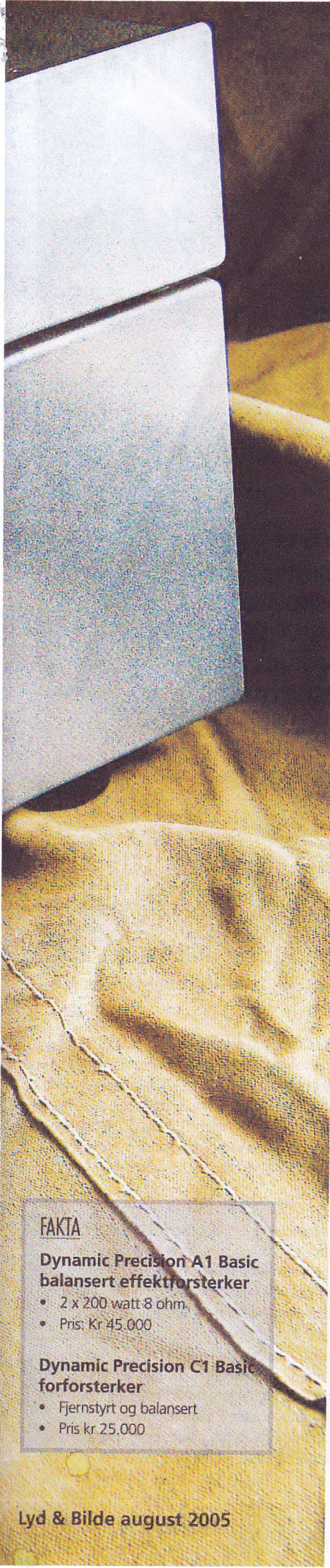

Norsk *urkraft*

CD-plater og cover lå strødd utover gulvet så par-ketten knapt var synlig. Det hadde gått seks timer si-den jeg sist så på klokka, og i min iver etter å sette på neste favorittspor enset jeg verken en lunsjhungrig mage eller en knusktørr strupe. Hodet var bare fylt av tanken på hva forsterker-settet til Dynamic Presicion kunne klare å trylle frem av nye musikkopplevelser.

Tekst Geir Amundsen

Foto John Nordahl

Det kalles visstnok «flyt» når tid og sted opphører å eksistere og man lar seg fullstendig oppsluke av det man holder på med. Bra for helsa skal det også være, og noen mener til og med at det er snakk om en ekte lykkefølelse. Ikke vet jeg, men det er i alle fall ikke ofte jeg lar meg så til de grader rive med av et testprodukt som Dynamic Presicions (DP) nye forsterkersett bestående av effektforsterkeren A1b og forforsterkeren C1b til en pakkepris på 65.000 kroner.

Kanskje ingen stor overraskelse med tanke på hvor godt den opprinnelige A1 effektforsterkeren falt i smak da den var på test for et par år siden, og det faktum at undertegnede gladelig tilstår at han foretrekker den stramme og lineære klangen som DP-forsterkere gjerne representerer, framfor forsterkere av den varme

eller mer testosteronspekkede og basskåte sorten. Det var likevel ingen automatikk i at den nye og på papiret mindre kraftige, nærmere bestemt 2 x 200 watt mot 2 x 250 watt, og betydelig nedprisede A1b-utgaven til DP skulle følge opp sin stamfars suksess. Og hva med den nye og aktive forforsterkeren fra produsenten som så lenge har sverget til passive kontrollforsterkere?

Umiskjennelig

Det klanglige slektskapet med A1 er umiskjennelig, og det store og oppløste lydbildet likeså. I beste DP-tradisjon karakteriseres lyden av en ren og dynamisk spillestil snarere enn av svulstige og amorøse tolkninger.

En av Dynamic Precisions og sjefkonstruktør Leif Ernstsens kjepphester har i alle år vært fokus på lav forvrengning og kun å tilføre det opprinnelige signalet kraft og nødvendig dynamikk. I seg selv ingen revolusjonær agenda for en forsterkerprodusent, men få har vært så kompromissløse som DP i jakten på å minimere og eliminere kilder til forvrengning og farging av lyden i hele det anvendte frekvensområdet.

En forsterkers arbeidshverdag handler jo nettopp om å komme tett på musikken. Gjengi instrumenter og stemmer akkurat som de låter, uten å legge til eller trekke fra, og vekke musikken til live med alle dens klanglige og dynamiske makro- og mikronyanser. Like enkelt som det er komplisert. Tenk bare på at det selv i hi-end-klassen som vi nå befinner oss, ikke finnes to forsterkere som låter helt likt. Det betyr ikke bare at subjektive smakspreferanser vil være en del av forsterkervalget, men også at ingen forsterker er 100 prosent feilfri og nøytral.

Ny forforsterker

Mens A1b er basert på A1, er forforsterkeren C1b en flunkende ny konstruksjon. På vårt spørsmål om hvorfor Leif Ernstsen denne gangen har valgt å konvertere til en aktiv løsning, er svaret som vanlig pragmatisk.

FAKTA

Dynamic Precision A1 Basic balansert effektforsterker

- 2 x 200 watt 8 ohm
- Pris: Kr 45.000

Dynamic Precision C1 Basic forforsterker

- Fjernstyrt og balansert
- Pris kr 25.000

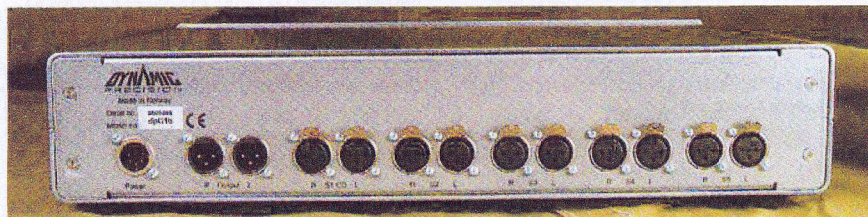
– Det er fordi det gir best lyd for pengene! Ernstsen forteller at han er spesielt fornøyd med volumkontrollen, og understreker enkeltkomponentenes betydning for lyd kvaliteten. Forforsterkeren har kun balanserte innganger og er ikke utstyrt med betjeningsfunksjoner. Litt tungvint ikke å ha i det minste en volumkontroll, synes nå vi, men det er kostnadsbesparende, parerer Ernstsen. Langt mer brukervennlig er det at forforsterkeren leveres med fjernkontroll. Og hvilken fjernkontroll! Stor som en velfødd pocketbok er det ingen fare for at den roter seg vekk i sofaputene. Si hva du vil, men solid er den i hvert fall, og den kan også lære de viktigste kommandoene til for eksempel CD-spillerens fjernkontroll.

Basskontroll

Da den første A1-forsterkeren var på test for to år siden, var det ikke minst den kontante og to-nalt presise bassgjengivelsen som forbløffet og overvældet oss. Uten å legge til eller trekke fra ble bassinstrumenter gjengitt i all sin overtoneprakt. Det samme er heldigvis også tilfelle med det nye DP-settet, og det er befriende hvordan forsterkeren makter å få frem enkeltinstrumentets og musikerens egenart. Her er det på ingen måte likegyldig om bassisten heter Miroslav Vitos eller Arild Andersen. Hele tiden med den nødvendige kraft og reaksjonstid som skal til for å holde styr på basselementene, uansett høyttaler som ble koblet til. Et inntrykk som holder seg selv med hardtslående rytmer signert Eminem og Massive Attack på menyen. Uansett sjanger og bassinstrument handler god bassgjengivelse

Verdens største? Glem de gamle fjernkontrollene fra 70-tallet! Denne robuste karen skal det vondt gjøres å rote bort mellom sofaputene!

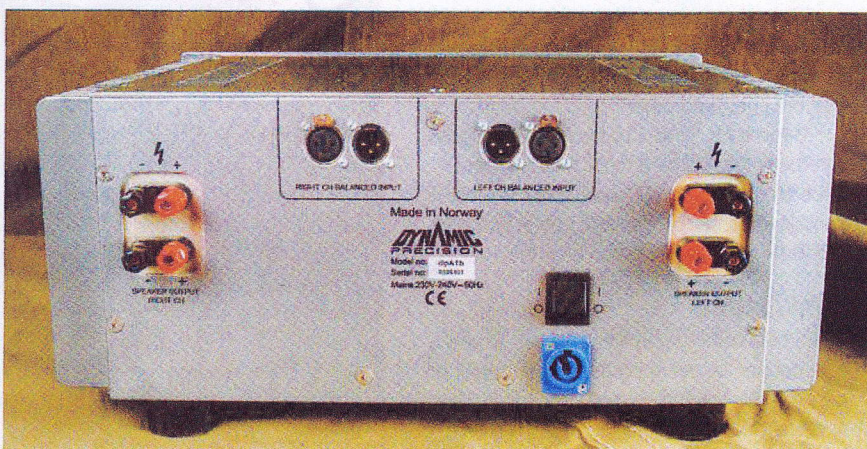
Kun balanserte innganger. Har du en CD-spiller med kun ubalanserte utganger, fortvil ikke. Det går nemlig fint an å benytte en RCA til XLR-kabel. Løsningen blir rett nok ikke helbalansert, og en smule tungvint er det da de færreste kabelprodusenter leverer slike kabelkonfigurasjoner som standardvare, men hovedpoenget er at det fungerer utmerket.

i bunn og grunn om klang og timing. Så kan det selvsagt sies at bass og bassideal langt på vei er et smaksanliggende. I så måte representerer DP en særdeles lav «polvotfaktor». Ikke mye ulne bassanslag her, nei! Er du på jakt etter en fet og svulmende imponatorbass, må du derfor se deg om etter en annen forsterker.

Orkesterdramatikk

Like eller ikke like; det klassiske orkesterrepertoaret byr på mange ekstreme utfordringer for en forsterker. Med hundre musikere på scenen stilles det enorme krav til oversikt og holografi. Musikerne skal plasseres på rett side av scenen, og bredden og dybden – i den grad innspillingen åpner for det – skal gjengis. Hvert enkelt instrument skal reproduseres med sin helt unik klangkarakter og alle sine overtoner intakt. Strømforsyningen skal klare å følge opp de mest brutale stortrommeslag selv når resten av orkesteret gir jernet og krever sin del av oppmerksomheten.

Leif Ernsten mener selv at den nye A1b-modellen er flere hakk bedre enn den første A1, og at man må opp på den 20.000 kroner dyrere A1s for å få noe bedre. Til prisen er A1b et kjempekjøp, og en utmerket match til B&W 803D.

DPA1 har i kjent stil kun balanserte innganger, og de doble høyttalerterminalene både måler og låter godt tross manglende imponatorfaktor. For- og effektforsterkeren kan kun kobles sammen med balanserte kabler rett og slett fordi Ernsten sverger til de lydmessige fordelene som balansert signaloverføring gir.

Kraftoverskudd

Igor Stravinskij (1882-1971) innehar en udiskutabel plass på min 10-på-topp-liste over komponister. Et av Stravinskij's mest spilte og innspilte verk er Petruscka fra 1911. Blant mange innspillinger ender jeg ofte opp med Esa-Pekka Salonen og The Philharmonias Petruscka (1947-versjonen) fra 1991. En dynamisk innspilling hvor det ikke spares på kruttet.

DP-settet har åpenbart også sansen for Stravinskij, for her er det ikke mye nøling. Der vi har opplevd at mang en forsterker går tom for krefter, fortsetter DP-forsterkeren å fylle tilsynelatende ubesværet på med mer kraft. Ikke en transient går hus forbi, og det er som om den nekter å gi seg før hvert anslag og tone har fått dynamikken og utkligningen den skal ha. I fjerd scenes «Kusedans» når trompeter, horn og trombonegruppa gir jernet, later DP-forsterkeren til å være nærmest utømmelig. Den skiller på mesterlig vis mellom de ulike messinginstrumentene, og det låter akkurat så hardt og intenst som det skal når messingene i orkesteret nærmer seg sitt dynamiske maksregister. Flere av høyttalerne vi koblet til i løpet av testperioden, måtte melde pass med mørbankede membraner og overstyrte diskantelementer lenge før forsterkeren fikk pusteproblemer.

En perfekt match

Selv om forsterkeren får rimeligere høyttalere til å blomstre som vi sjelden før har hørt, er det først med mer påkostede kvalitetshøyttalere at den virkelig kom til sin rett. Et av høydepunktene var i så måte samspillet med B&W 803D. En potent høyttaler som virkelig makter å få frem forsterkerens rene og frekvenslineære klangkarakter. Ikke mye forvrengning og unoter her, nei!

Det store lydbildet rakner ikke selv når Esa-Pekka Salonen løfter hele orkesteret til bristepunktet. Forsterkeren har kontroll på så vel musikernes og instrumentenes plassering i lydbildet. Instrumentgruppene flyter ikke i hverandre, og forsterkeren imponerer med sitt luftige lydbilde. Det er først når forsterkeren virkelig presses og de røde indikatorene på fronten som varsler at den begynner å «klippe», at også effektforsterkeren DP A1b avslører at den har en smerteterskel og begynner å flate ut.

Kabler

I et anlegg distribueres musikken som elektriske signaler fra signalkilden gjennom forsterkeren, som så forsterker signalene ytterligere, slik at de kan drive høyttalerne og sette luften i bevegelse. Det er først i det øyeblikket de elektriske mu-

sikksignalene blir oversatt til lydbølger i høyttaleren, at vi kan nyte platesamlingen.

På veien fra signalkilde til høyttalere må musikksignalene transporteres gjennom kabler. Det er en tørefull vei hvor de vandrende elektronerne blir utsatt for alt fra ujevne impedanskurver til høyfrekvent stråling fra mikrobølgeovner og mobiltelefoner. Kablene og deres evne til å lede musikksignalene trygt og upåvirket fram er derfor en faktor man ikke skal undervurdere. Vår erfaring er at knapt noen kabel, verken signaller eller høyttalerkabler, låter helt likt. Matching av kabler er derfor et viktig våpen i fintuning av lyden, ikke minst når for- og effektforsterker skal kables sammen.

Leif Ernsten snakker naturlig nok varmt om foretrefeligheten til sine egne Silk-kabler, og det er da heller ingen tvil om at disse utgjør en god match med DP-elektronikken, samt gir mye kabelkvalitet for pengene. Men det betyr selvsagt ikke at Silk-kabler er den eneste løsningen som holder. Her er det bare å prøve seg fram. Bare husk at kvalitet lønner seg, for DP-elektronikken er nådeløs mot dårlige kabler. Vi opplevde for eksempel at mye av lufta og rommet i lydbildet nesten ble borte, samtidig som bassen mistet tempo og attack med noen av kablene vi prøvde.

DP-kombinasjonen er også kresen på høyttalerkabler i den forstand at det viste seg å være mye å hente her forutsatt at også høyttalerne evner å kreditere kablene. To av kablene som fungerte best, var norske DBL Audio, som også tidligere har vist seg å være en god match med DP, samt Crystal Cables høyttalerkabler som henter ut enda mer av oppløsningen og tempoet i forsterkeren.

Landskamp

Dynamic Precision er ikke alene om å bygge forsterkere her i landet. Faktum er at norsk hi-fi har fostret en rekke forsterkerprodusenter, som Electrocompaniet, Hegel, Embla, Doxa og Adyton, for ikke å glemme den gode, gamle traveren Tandberg opp gjennom årene. Alle med sine egne og gjerne svært så trofaste tilhengere.

Siden det hadde seg sånn at Lyd&Bilde nettopp hadde fått Adyttons nye effektforsterker Cordis 1.8 på test, var det duket for en veritabel landskamp. Det vil si at de to forsterkerne fikk vekselvis bryne seg på Burmesters formidable høyttaler B50. På papiret skal det være røtt parti, i hvert fall hva forsterkerkrefter angår, da Adyton-forsterkeren med sine 2 x 350 watt er en betydelig kraftigere forsterker. Men så koster da også forsterkeren langt mer med sin prislapp på 100.000 kroner.

Leif Ernsten var innom for å oppgradere fjernkontrollen. Han kunne røpe at en A2-modell er mer eller mindre klar, og at det på tegnebrettet befinner seg en ultra hi-end A5-modell samt en ny D/A-konverter. Mye spennende fra DP på gang altså.

I første omgang ble begge effektforsterkerne koblet til den samme T+A P1230R-forsterkeren med identisk kabling fra Nordost.

Ulik klangsignatur

Forskjellene mellom de to forsterkerne er distinkte. En ting er at Adyton som forventet kan oppvise mer krefter, men de to produsentene har også tilnærmet seg musikkgjengivelsen med forskjellige preferanser. Mens Adyton oppleves som en stor amerikansk V8-motor med et voldsomt bunndrag, kan A1b sammenlignes med en mindre og kompressormatet 4 sylinders motor med jevnt dreiemoment over hele turtallsregisteret. Der Adyton-forsterkeren imponerer med muskler og kontroll, er A1b kanskje ikke like storslagen ved første ørekast, men du verden så distinkt og oppløst.

Hvilken som låter best, avhenger selvsagt av øret som hører, men personlig foretrekker jeg DP-forsterkerens måte å gjøre tingene på. Hva redaktør Svendsen har å si om den kraftfulle Adyton-forsterkeren, kan du for øvrig lese mer om i neste nummer.

Uansett får du to A1b til prisen av en Adyton-forsterker. Og med to DP A1b kan det både brokables (2 x 800 watt ifølge DP), og kanskje enda mer interessant, kobles i parallell mono slik at høyttalerne kan bi-ampes.

Konklusjon

Ja, 65.000 kroner for et forsterkersett er veldig mye penger. Ja, det er også snakk om smak og behag – selv i hi-end-klassen. Ingen forsterker er perfekt. Ja, dette er utvilsomt en av markedets beste forsterkerkombinasjoner nær sagt uansett pris! Si hva du vil om design og en fjernkontroll på størrelse med en brødrister. Rist

på hodet av at forsterkeren verken har volumkontroll på fronten eller ubalanserte innganger. Smil gjerne skjevt av den billige og lett brummende Mascot strømforsyningen og effektforsterkerens langt fra luksuriøse høyttalerterminaler. Men lytt for all del til Dynamic Precisions nye forsterkersett. Basic-settet til DP er intet mindre enn et knallsterkt forsterkersett til prisen. For- og effektforsterkeren står seg godt hver for seg, men sammen utgjør de en muskalsk urkraft som fortjener oppmerksomhet langt utover landegrensene! Heis flaggene, stryk bunaden og fin fram brunosten. Det er deilig å være norsk forsterkerkunde i Norge! □

Hi-End

A1b: Kr 45.000

C1b: Kr 25.000

Pris per sett: Kr 65.000

www.dynamicprecision.no

Strømforsyning

Den separate Mascot strømforsyningen gir på ingen måte den store kvalitetsfølelsen. Støyer gjør den også. Poenget er ifølge Ernsten at en hørbart bedre strømforsyning ville gitt en helt annen prislapp enn det som var planen da man skulle ta frem en forsterker til DP's rimeligste effektforsterker.

Ernsten kan fortelle at det på sikt er planer om å ta fram en kompromissløs og følgelig langt mer kostbar forforsterker, hvor den separate strømforsyningen vil bli av en helt annen kaliber.